

آگاهی و نگرش دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه در رابطه با بهداشت وایمنی مواد غذایی: یک مطالعه مقطعی

عبدالله درگاهی^۱، فاطمه اسدی^۲، امیرحسین هاشمیان^۳، کیومرث شرفی^۱، طاهره امیریان^۴، میترا محمدی^۱

تاریخ وصول: ۱۳۹۲/۱۰/۱۱ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۲/۱۰/۱۰

چکیده

زمینه و هدف: امروزه نقش و اهمیت ایمنی و بهداشت مواد غذایی در حفظ و سلامت انسان و جلوگیری از بیماری های همگان روشن است. این تحقیق با هدف بررسی آگاهی و نگرش دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه در زمینه بهداشت و ایمنی مواد غذایی می باشد.

روش بررسی: این پژوهش توصیفی مقطعی می باشد. با استفاده از پرسشنامه که روایی و پایایی آن بررسی گردیده، انجام شده است. پرسشنامه طراحی شده مشتمل بر سوالاتی در زمینه اطلاعات فردی، سطح آگاهی و نگرش نسبت به بهداشت و ایمنی مواد غذایی بود. در بین ۱۳۳۱ نفر از دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه به صورت تصادفی انجام گردید. تجزیه و تحلیل آماری توسط نرم افزار SPSS ۱۶ صورت گرفت.

یافته ها: نتایج نشان داد که ۴۶٪ دانشجویان دارای آگاهی خوب، ۴۱٪ متوسط و ۴٪ آگاهی ضعیف در زمینه بهداشت و ایمنی مواد غذایی بودند. نمره آگاهی و نگرش دانشجویان نسبت به اصول ایمنی و بهداشت مواد غذایی ارتباط معنی داری با هیچ یک از پارامترهای سن، سطح تحصیلات، جنس و دانشکده نداشت ($p > 0.05$). بین درجه آگاهی با جنس و دانشکده ارتباط معنی داری وجود داشت ($p < 0.05$) ولی ارتباط درجه آگاهی با گروه سنی و سطح تحصیلات از نظر آماری معنی دار نبود ($p > 0.05$).
بحث و نتیجه گیری: آگاهی داشتن نسبت به بهداشت و ایمنی مواد غذایی یک امر مهم تلقی می گردد. گرچه دانشجویان در این تحقیق از سطح آگاهی نسبتاً خوبی برخوردار بودند، ولی به منظور ارتقاء دادن سطح آگاهی آنها نیاز به برنامه ریزی دقیق تر یا حساس می شود.

واژگان کلیدی: آگاهی، نگرش، ایمنی مواد غذایی، بهداشت.

بهداشتی کردن مواد غذایی در دنیای امروزی می شود، هنوز مشکلات بسیاری از نظر فساد مواد غذایی و نیز فور و شیوع انواع مسمومیت های غذایی در کشورهای گوناگون وجود دارد^(۱). مسمومیت های غذایی و بیماری های اسهالی یکی از علل مهم مرگ و میر در سطح جهان می باشد. طی سال های ۲۰۰۱-۲۰۰۵ ایمنی مواد غذایی یکی از اولویت های کاری سازمان بهداشت جهانی بوده است. پاتوژن های آلوده کننده مواد غذایی می توانند در خلال آماده سازی، ذخیره سازی و تهیه این مواد از طریق آلودگی افرادی که با این مواد سروکار دارند و یا از طریق سایر مواد غذایی خام به آنها منتقل شوند. خطاهای انسانی در زمان تهیه مواد غذایی، مسئول اکثر طغیان های مسمومیت های غذایی است^(۲). مسمومیت غذایی زمانی ایجاد می شود که غذا بوسیله ارگانیزم های بیماری زا یا سوم آلوده شود. زمانی که منشأ این آلودگی از باکتری های بیماری زا باشد مدیریت غلط در بخش تغذیه (عدم نگهداری صحیح) ممکن است سبب گسترش

مقدمه

امروزه نقش و اهمیت ایمنی و بهداشت مواد غذایی در حفظ و سلامت انسان و جلوگیری از بیماری های بر همگان روشن است. عواملی که در سال های گذشته انسان های بسیاری را دچار بیماری های خطرناک و کشنده می کرد و شیوع آنها موجب مرگ تعداد زیادی از مردم جوامع گوناگون می شد، امروزه با ابداع روش های صحیح بهداشتی به کلی منسخ و یا به میزان بسیار قابل توجهی کاهش یافته است. اما علیرغم همه توجهی که به

۱. کارشناس ارشد مهندسی بهداشت محیط، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه، کرمانشاه، ایران.

(نویسنده مسؤول)* Email:a.dargahi29@yahoo.com

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی بهداشت محیط، عضو کمیته تحقیقات دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه، کرمانشاه، ایران.

۳. گروه آمار و ایدمیولوژی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه، کرمانشاه، ایران.

۴. کارشناس بهداشت محیط شبکه بهداشتی درمانی شهرستان ستر، دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه، ایران.

از روش‌های سنتی و غیر بهداشتی در عمل آوری موادغذایی، استفاده از حرارت کافی در هنگام مصرف، عدم مصرف مواد لبنی غیر پاستوریزه و کترول و نظارت منظم مسؤولین بهداشتی میتوانند در پیشگیری از بروز این مسمومیت غذایی خطرناک مؤثر واقع گردد(۱۲). مطالعه مداخله‌ای انجام شده توسط پیرصاحب و همکاران در زمینه تأثیر آموزش بهداشت بر آگاهی، نگرش و عملکرد بهداشتی متصدی ان مراکز تهیه و توزیع و فروش موادغذایی شهر کرمانشاه مؤید این مطلب بود که با افزایش سن و سابقه کار، میزان آگاهی افراد مورد مطالعه کاهش یافته، اما با افزایش سواد، میزان آگاهی، نگرش و عملکرد افزایش معنی داری پیدا نمود(۱۳). مطالعات نشان داده است که آموزش افراد و افزایش سطح آگاهی آنان نقش بسیار مؤثری در بهبود وضعیت تغذیه‌ای دارد(۱۴). هدف از این تحقیق بررسی آگاهی و نگرش دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه در زمینه بهداشت و اینمی مواد غذایی می‌باشد.

روش بروزی

این پژوهش یک مطالعه توصیفی است که به صورت مقطعی انجام گردید. جامعه مورد مطالعه شامل تمامی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه در سال تحصیلی ۹۶-۹۵ می‌باشد. آماردانشجویان دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه از طریق معاونت آموزشی دانشگاه به تفکیک دانشکده، رشته، مقطع تحصیلی، سال ورودی و جنس تهیه و سپس با روش نمونه‌گیری تصادفی به روش تخصیص مناسب، تعدادنمونه‌های لازم برای هر دانشکده، رشته، مقطع تحصیلی و ورودی در درجه‌نسبه تعداد ۳۳۸ نفر تعیین گردید. تعدادنمونه‌ها با استفاده از فرمول $Z = (Z^2 pq)/d^2$ ، $d = +0/۰۵$ ، $a = +0/۰۵$ ، و استفاده از تجربیات قبلی تعیین گردید و جمع‌آوری داده‌ها از طریق پرسشنامه انجام شد. در این پرسشنامه اعتبار ابزار با استفاده از اعتبار محتوا سنجش شد. برای تعیین پایایی در این پژوهش از روش آزمون مجدد استفاده گردید. در این آزمون ابتدا پرسشنامه به ۱۰ نفر از دانشجویان داده شد سپس به فاصله ۱۰ روز آزمون مجدد از همان افراد به عمل آمد و با استفاده از روش آماری ضریب همبستگی پیرسون، پایایی پرسشنامه بررسی شد. ضریب همبستگی پیرسون برای پرسشنامه آگاهی $+/۸$ و برای نگرش $+/۷$ بدست آمد. پرسشنامه در سه بخش تنظیم گردید بخش اول شامل اطلاعات دموگرافیک، بخش دوم شامل ۱۲ سوال آگاهی و بخش سوم شامل ۱۰ سوال نگرش بود. در رابطه با سوالات میزان آگاهی به هر پاسخ صحیح نمره یک و به پاسخ نادرست و نمی‌دانم نمره صفر تعلق گرفت، برای سوالات نگرش، امتیازدهی به هر عبارت یا گویه با استفاده از طیف لیکرت و معیار جه بندی $+/۳$ ، $+/۲$ ، $+/۱$ و صفر انجام گرفت که این طیف به ترتیب بدرجات کاملاً موافق، موافق، نظریندارم، مخالفم، کاملاً مخالف نشان داده شد. حداکثر نمره سوالات

آلودگی‌ها شده و نهایتاً باعث ایجاد بیماری در افراد مستعد گردد(۳). فاکتورهایی که به طور معمول در ایدمی بیماری‌های قابل انتقال از طریق غذا نقش دارند شامل ذخیره سازی نامناسب غذا (دما / زمان)، آلوده شدن ابزار، تهیه غذا از منابع ناسالم، بهداشت شخصی ضعیف و ناکافی بودن پخت می‌باشد(۴). نشانه‌های معمول بیماری‌های قابل انتقال از طریق غذا شامل اسهال، تب، سردرد، استفراغ، کرام پشکمی، خستگی شدید و گاهی اوقات خون و چرک در مدفوع می‌باشد(۵). مطالعات نشان داده‌اند که بیش از ۲۵۰ بیماری شناخته شده منتقله توسط غذا وجود دارد. باکتری‌ها بیشترین موارد بیماری را سبب شده و بدبانی آن ویروس‌ها و انگل‌ها قرار دارند. از جمله بیماری‌های باکتریایی منتقله توسط مواد غذایی می‌توان به بوتولیسم، کامپیلو باکتری یوزیس، عفونت اشرشیاکلی، سالمونلوزیس و شگلوزیس اشاره نمود(۶ و ۷). براساس برآورد انجام شده توسط مرکز کترول و پیشگیری از بیماری در ایالات متحده سالانه ۷۵ میلیون نفر از بیماری‌های منتقله توسط غذا رنج می‌برند که بیش از ۳۲۵۰۰ نفر در بیمارستان بستری شده و ۵۰۰۰ نفر می‌میرند(۶ و ۸). همچنین آمارهای موجود در مورد بیماریها، انواع مسمومیت‌های ناشی از مواد غذایی آلوده و فاسد و اثرات دراز مدت مصرف نادرست موادغذایی مانندچاقی، دیابت، افزایش کلسترول خون، پوکی استخوان و... بیانگر اهمیت بالای بهداشت موادغذایی است(۹ و ۱۰). یکی از راه‌های موثر در جلوگیری از خسارات‌های جانی و مالی ناشی از عدم رعایت مسائل بهداشت موادغذایی، آموزش دادن و آشنا نمودن جامعه با اصول بهداشت موادغذایی و فرهنگ‌سازی مصرف صحیح است. از سوی دیگر شناخت انواع موادغذایی و توجه به کیفیت غذای مصرفی می‌تواند گامی موثر درجهت استفاده بهینه از مواد غذایی باشد. الگوسازی و آموزش به مردم می‌تواند نقش اساسی در کاهش بیماری‌های ناشی از مواد غذایی آلوده داشته باشد. نکته مهم در این رابطه عمل نمودن مردم به این نکات و آموزش‌های بهداشتی است. در بسیاری از موارد دیده شده است که افراد جامعه علیرغم داشتن آگاهی‌های لازم نسبت به چگونگی مصرف و رعایت بهداشت مواد غذایی از عمل به این اصول سرباز زده و به دلایل مختلف از جمله سهل انگاری، باورهای غلط و سنتی گرایی شیوه‌های نامعمول و غیربهداشتی را بر می‌گزینند(۹ و ۱۰). بدون شک افزایش سطح آگاهی‌های بهداشتی دست اندکاران تهیه، تولید، توزیع و عرضه مواد غذایی و شاغلین اماكن عمومی می‌تواند اثر مستقیم در ارتقای سطح اینمی مواد غذایی و بهبود کیفیت خدمات در اماكن عمومی و در نهایت حفظ سلامت مردم به عنوان مصرف کنندگان مواد غذایی و گیرنده‌گان خدمات داشته باشد(۱۰ و ۱۱). در مطالعه انجام شده توسط توکلی و همکاران در مورد وضعیت مسمومیت غذایی بوتولیسم در ایران طی سالهای ۱۳۸۲ تا ۱۳۸۶ نشان داد اقداماتی همچون آموزش بهداشت عمومی، عدم استفاده

پاسخ دانشجویان نسبت به سوالات آگاهی به بهداشت و اینمنی مواد غذایی در جدول شماره ۱ نشان داده شده است. با توجه به نتایج، در بین سوالات آگاهی، سوال ۱۰ (مناسب تر بودن ظروف پلاستیکی از لحاظ بهداشتی برای مواد غذایی) با ۹۳/۸ درصد بیشترین تعداد پاسخ دهنده را داشته و سوال ۴ (انتقال بوتولیسم از طریق غذای کنسرو شده) با ۴/۷ درصد کمترین تعداد پاسخ دهنده را داشته است (جدول شماره ۱). بیش از ۴۵ درصد دانشجویان دانش کافی در زمینه بهداشت و اینمنی مواد غذایی داشتند. تفاوت معنی داری بین آگاهی دانشجویان در دانشکده های مختلف وجود نداشت ($p=0.117$). بیشترین میزان آگاهی دانشجویان به ترتیب در دانشکده های پزشکی، پرستاری و مامایی، داروسازی، پیراپزشکی، بهداشت و دندانپزشکی بدست آمد. تفاوت معنی داری بین میزان آگاهی و سطح تحصیلات مشاهده نشد ($p=0.891$). بطوریکه بیشترین میزان آگاهی به ترتیب در مقاطع دکتری، کارشناسی، کارشناسی ارشد و کاردانی بدست آمد. تفاوت آماری معنی داری در میزان آگاهی در گروه سنی کمتر از ۲۱ با گروه سنی بزرگتر از ۲۵ سال وجود داشته ولی بین گروه سنی کمتر از ۲۱ سال با گروه سنی ۲۱ تا ۲۴ تفاوت آماری معنی داری مشاهده نشد ($p=0.919$). همچنین بین نمرات کل آگاهی دانشجویان با جنسیت آنها تفاوت معنی داری مشاهده نشد ($p=0.140$).

نگرش ۴۰ بود. همچنین برای طبقه‌بندی جمع نمرات آگاهی از چهار طبقه (کمتر از ۳: ضعیف، ۴-۶: متوسط، ۷-۹: خوب و بیشتر از ۱۰: عالی) و برای جمع نمرات نگرش از چهار طبقه (کمتر از ۲۵: ضعیف، ۲۶-۳۰: متوسط، ۳۱-۳۵: خوب و بیشتر از ۳۵: عالی) استفاده شد. پرسشنامه در بین دانشجویان توسط کارشناسان آموزش دیده توزیع گردید. برای تجزیه و تحلیل داده ها از نرم افزار SPSS ۱۶ استفاده شد. همچنین جهت مقایسه میانگین نمرات درگروه های مختلف از آزمون آماری آنالیز واریانس یک طرفه و آنالیز تعقیبی شفه، تست مجذور کای و آزمون تی مستقل استفاده شد.

یافته ها

در این مطالعه، ۳۳۸ نفر (۱۲۸ نفر مذکور و ۲۱۰ نفر مونث) از دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه مورد بررسی قرار گرفتند که از نظر سنی ۱۰۱ نفر کمتر از ۲۱ سال، ۱۸۵ نفر سن ۲۱-۳۴ سال و ۵۲ نفر دارای سن بیشتر از ۳۴ سال بودند. از نظر رشته هم ۱۰۸ نفر رشته پزشکی، ۵۲ نفر بهداشت، ۱۷ نفر دندانپزشکی، ۲۷ نفر داروسازی و ۴۸ نفر رشته پرستاری مورد بررسی قرار گرفتند. همچنین از نظر مقطع تحصیلی، ۳۱ نفر کاردانی، ۱۳۳ نفر کارشناسی، ۱۶۷ نفر کارشناسی ارشد و ۷ نفر مقطع دکترا در این مطالعه بررسی شدند.

جدول (۱): پاسخ دانشجویان نسبت به سوالات آگاهی به بهداشت و اینمنی مواد غذایی

سوالات			
مجموع	نادرست	درست	سوالات
فرآوانی (درصد)	فرآوانی (درصد)	فرآوانی (درصد)	
(٪۱۰۰) ۳۳۸	(٪۷۵/۴) ۲۵۵	(٪۲۴/۶) ۸۳	۱. هنگام خرید یک ماده غذایی به تاریخ تولید و انقضاء آن توجه میکنیم.
(٪۱۰۰) ۳۳۸	(٪۵۱/۲) ۱۷۳	(٪۴۸/۸) ۱۶۵	۲. از نشانه های بیماریهای قابل انتقال از طریق غذا تبع، استفراغ می باشد.
(٪۱۰۰) ۳۳۸	(٪۶۷/۲) ۲۲۷	(٪۳۲/۸) ۱۱۱	۳. دمای مناسب برای نگهداری مواد غذایی در یخچال ۱-۵ درجه سانتیگراد می باشد.
(٪۱۰۰) ۳۳۸	(٪۹۵/۳) ۳۲۲	(٪۴/۷) ۱۶	۴. بوتولیسم از طریق غذای کنسرو شده انتقال می یابند.
(٪۱۰۰) ۳۳۸	(٪۳۹/۹) ۱۳۵	(٪۶۰/۱) ۲۰۳	۵. برای نگهداری شیرهای استریلیزه نیاز به استفاده از یخچال نمی یابند.
(٪۱۰۰) ۳۳۸	(٪۳۵/۵) ۱۲۰	(٪۶۴/۵) ۲۱۸	۶. دمای مطمئن برای پاستوریزه کردن شیر ۷۲ درجه سانتیگراد با زمان ۱۵ ثانیه می باشد.
(٪۱۰۰) ۳۳۸	(٪۲۲/۲) ۷۵	(٪۷۷/۸) ۲۶۳	۷. گوشت در حالت چرخکده سریعتر فاسد می شود.
(٪۱۰۰) ۳۳۸	(٪۱۹/۵) ۶۶	(٪۸۰/۵) ۲۷۲	۸. سردخانه با حرارت زیر صفر برای نگهداری قوطی کنسرو مناسبتر می باشد.
(٪۱۰۰) ۳۳۸	(٪۱۸/۶) ۶۳	(٪۸۱/۴) ۲۷۵	۹. لژشندس طحگوشتار عالمگوشت افسوس نمیباشد.
(٪۱۰۰) ۳۳۸	(٪۶/۲) ۲۱	(٪۹۳/۸) ۳۱۷	۱۰. از لحاظ بهداشتی ظروف پلاستیکی برای مواد غذایی مناسبتر می باشد.
(٪۱۰۰) ۳۳۸	(٪۵۶/۵) ۱۹۱	(٪۴۳/۵) ۱۴۷	۱۱. استافیلوکوک طالبی از راه جوش های دست و صورت و ترشحات بینی افراد وارد مواد غذایی می شود.
(٪۱۰۰) ۳۳۸	(٪۶۵/۱) ۲۲۰	(٪۳۴/۹) ۱۱۸	۱۲. باکتری ها مهمترین عامل ایجاد بیماری های با منشاء غذایی می باشد

فرآوانی پاسخ دهنده و سوال ۸ (گذاشتن نان در کیسه های باز یافت شده اشکال ندارد) را از نظر کاملاً موافق را داشت (جدول شماره ۲).

پاسخ دانشجویان نسبت به سوالات نگرش به بهداشت و اینمنی مواد غذایی در جدول شماره ۲ نشان داده شده است. با توجه به نتایج، در بین سوالات نگرش، سوال ۱ (دانستن بهداشت و اینمنی مواد غذایی یک امر مهم می باشد) با ۹۱/۷ درصد بیشترین

جدول (۲): باسخ دانشجویان نسبت به سوالات نگرش به بهداشت و اینمنی مواد غذایی

سوالات					
کاملاً مخالفم (%)	مخالفم فراآنی(%)	نظری ندارم فراآنی(%)	موافقم فراآنی(%)	کاملاً موافقم فراآنی(%)	
(۰/۰)	(۱/۲)۴	(۰/۰/۶)۳	(۰/۶/۵)۳۲	(۰/۹۱/۷)۳۱۰	۱. دانستن بهداشت و اینمنی مواد غذایی یک امر مهم می باشد
(۰/۰)	(۰/۲/۴)۸	(۰/۳)۱۰	(۰/۷/۷)۲۶	(۰/۸۷)۲۹۴	۲. شستن دستها با آب و صابون قبل از پختن غذا ضروری است.
(۰/۰)	(۰/۹/۸)۳۳	(۰/۲۹/۹)۱۰۱	(۰/۲۱/۶)۷۳	(۰/۳۸/۸)۱۳۱	۳. دوباره گرم کردن غذا باعث اطمینان از سلامت آن می شود.
(۰/۰)	(۰/۴/۷)۱۶	(۰/۷/۱)۲۴	(۰/۱۱/۸)۴۰	(۰/۷۶/۳)۲۵۸	۴. غذاهای کنسرو شده ای که درب قوطی آن برآمده است را دور می اندازیم.
(۰/۰)	(۰/۷/۱)۲۴	(۰/۶۲/۷)۲۱۲	(۰/۱۹/۸)۶۷	(۰/۱۰/۴)۳۵	۵. افزودنیهای مواد غذایی در اینمنی مواد غذایی اهمیت چندانی ندارد.
(۰/۰)	(۰/۱۰/۱)۳۴	(۰/۵۸)۱۹۶	(۰/۲۱/۶)۷۳	(۰/۱۰/۴)۳۵	۶. غذاهای خام را می توان در کنار غذاهای پخته شده قرار داد.
(۰/۰)	(۰/۱۴/۵)۴۹	(۰/۴۷/۹)۱۶۲	(۰/۲۴)۸۱	(۰/۱۳/۶)۴۶	۷. شیر پاستوریزه را میتوان به مدت یک شبانه روز دردمای اتاق نگهداری کرد.
(۰/۰)	(۰/۷/۴)۲۵	(۰/۷۲/۲)۲۴۴	(۰/۱۳/۳)۴۵	(۰/۷/۱)۲۴	۸. گذاشتن نان در کیسه های باریافت شده اشکال ندارد.
(۰/۰)	(۰/۱۲/۱)۴۱	(۰/۲۵/۷)۸۷	(۰/۱۸)۶۱	(۰/۴۴/۱)۱۴۹	۹. نوشیدن شیر خام خطر بالای مسمومیت غذایی دارد.
(۰/۰)	(۰/۱۶/۳)۵۵	(۰/۲۳/۴)۷۹	(۰/۱۳/۶)۴۶	(۰/۴۶/۷)۱۵۸	۱۰. شستشوی سبزیجات با آب کافی می باشد.

بین نمرات کل نگرش دانشجویان با مقاطع تحصیلی تفاوت آماری معنی داری مشاهده نگردید ($p=0.125$) بطوریکه بیشترین نمره نگرش به ترتیب برای مقاطع کارشناسی، کارشناسی، کارشناسی ارشد و دکتری بدست آمد. نمره آگاهی و نگرش کل دانشجویان در زمینه بهداشت و اینمنی موادغذایی بر حسب جنس، گروه سنی، دانشکده، مقاطع تحصیلی در جدول شماره ۳ ارائه شده است.

تفاوت آماری معنی داری در نگرش دانشجویان در بین دانشکده های مختلف وجود نداشت ($p=0.101$). بطوریکه بیشترین نمره نگرش به ترتیب برای دانشکده های دندانپزشکی، داروسازی، پیراپزشکی، بهداشت، پزشکی، پرستاری و مامایی بدست آمد. ولی نمرات کل نگرش بر حسب گروه سنی دارای اختلاف آماری معنی دار است ($p=0.763$). بیشترین میزان نمره نگرش در گروه سنی کمتر از ۲۱ سال مشاهده گردید. همچنین

جدول (۳): نمره آگاهی و نگرش کل دانشجویان در زمینه بهداشت و اینمنی موادغذایی (بر حسب جنس، گروه سنی، دانشکده، مقاطع تحصیلی)

متغیر	میانگین و انحراف معیار نمره آگاهی	
جنس	۶/۲۹±۱/۹۴	۱۲۸
موئنث	۶/۵۹±۱/۴۹	۲۱۰
<۲۱	۶/۴۸±۱/۶۵	۱۰۱
۲۱-۲۴	۶/۴۵±۱/۶۸	۱۸۵
>۲۴	۶/۵۶±۱/۷۷	۵۲
پزشکی	۶/۶۹±۱/۲۸	۱۰۸
بهداشت	۶/۱۳±۱/۸۴	۵۲
دانشکده	۶/۱۲±۱/۱۶	۱۷
پیراپزشکی	۶/۳۰±۱/۹۸	۸۶
داروسازی	۶/۳۱±۱/۷۹	۲۷
پرستاری و مامایی	۶/۹±۱/۷۱	۴۸
کارشناسی	۶/۲۶±۱/۹۶	۳۱
کارشناسی ارشد	۶/۵۲±۱/۸۷	۱۳۳
مقاطع تحصیلی	۶/۴۷±۱/۴۸	۱۶۷
دکترا	۶/۵۷±۰/۹۷	۷
کل دانشجویان	۶/۴۷±۱/۶۸	۳۳۸

آماری معنی دار بود ($p=0.028$) ولی ارتباط بین دانشکده‌ها و نگرش از نظر آماری معنی دار نبود ($p=0.068$). همچنین نتایج ارتباط بین سطوح درجه‌بندی آگاهی و نگرش نشان داد که درجات آگاهی و درجات نگرش از نظر آماری معنی دار نبودند ($p=0.635$) (جدول شماره ۵).

طبقه بندی میانگین کل نمرات آگاهی و نگرش داتشجوبان در زمینه بهداشت‌وامدادغذایی بر حسب جنس، گروه سنی، دانشکده، مقطع تحصیلی در جدول شماره ۴ نشان داده شده است. ارتباط گروه سنی و درجات آگاهی با $p=0.914$ معنی دار نبود و این ارتباط در نگرش با $p=0.265$ از نظر آماری معنی دار نبود. همچنین ارتباط بین دانشکده‌ها و درجات آگاهی از نظر

جدول (۴): طبقه بندی میانگین کل نمرات آگاهی و نگرش داتشجوبان در زمینه بهداشت و اینمی مواد غذایی (بر حسب جنس، گروه سنی، دانشکده، مقطع تحصیلی)

	نگرش (درصد)						آگاهی (درصد)						تعداد
	p-value	ضعیف	متوسط	خوب	عالی	p-value	ضعیف	متوسط	خوب	عالی			
۰.۴۸۶	%۱۲/۳	%۴۹/۲	%۳۴/۴	%۳/۱			%۸/۶	%۴۳	%۴۵/۲	%۳/۱	۱۲۸	مذکور	جنس
	%۱۵/۷	%۴۸/۶	%۳۴/۸	%۱		.۰۰۲۷	%۱/۹	%۴۸/۶	%۴۷/۶	%۱/۹	۲۱۰	مونث	
۰.۲۶۵	%۹/۹	%۵۰/۵	%۳۷/۶	%۲			%۴	%۴۷/۵	%۴۶/۵	%۲	۱۰۱	<۲۱	گروه سنی
	%۱۴/۶	%۴۸/۱	%۳۵/۱	%۲/۲	.۰۹۱۴	%۳/۴	%۴۸/۱	%۴۵/۴	%۲/۲	۱۸۵	۲۱-۲۴		
	%۲۵	%۴۸/۱	%۲۶/۹	%۰			%۵/۸	%۳۸/۵	%۵۱/۹	%۳/۸	۵۲	>۲۴	
۰.۰۶۸	%۱۵/۷	%۵۴/۶	%۲۸/۷	%۰/۹			%۰	%۴۱/۷	%۵۷/۴	%۰/۹	۱۰۸	پزشکی	دانشکده
	%۱۷/۳	%۵۰	%۳۰/۸	%۱/۹			%۹/۶	%۵۰	%۳۶/۵	%۳/۸	۵۲	بهداشت	
	%۵/۹	%۴۷/۱	%۴۷/۱	%۰			%۰	%۶۴/۷	%۳۵/۳	%۰	۱۷	دنانپرشنگی	
	%۱۰/۵	%۴۴/۲	%۴۴/۲	%۱/۲	.۰۰۲۸	%۸/۱	%۵۰	%۳۷/۲	%۴/۷	۸۶	پرایژنگی		
	%۰	%۵۹/۳	%۳۷	%۳/۷			%۳/۷	%۵۵/۶	%۴۰/۷	%۰	۲۷	داروسازی	
	%۲۹/۲	%۳۷/۵	%۲۹/۲	%۴/۲			%۴/۲	%۳۵/۴	%۵۸/۳	%۲/۱	۴۸	پرستاری و مامایی	
۰.۴۸۴	%۱۶/۱	%۴۸/۴	%۳۲/۳	%۳/۲			%۹/۷	%۴۵/۲	%۴۱/۹	%۳/۲	۳۱	کارданی	قطع تحصیلی
	%۱۵/۸	%۴۳/۶	%۳۸/۳	%۲/۳			%۶/۸	%۴۵/۱	%۴۴/۴	%۳/۸	۱۳۳	کارشناسی کارشناسی	
	%۱۲/۶	%۵۳/۹	%۳۲/۳	%۱/۲	.۰۳۸۱	%۱/۸	%۴۷/۹	%۴۹/۱	%۱/۲	۱۶۷	کارشناسی ارشد		
	%۴۲/۹	%۲۸/۶	%۲۸/۶	%۰			%۰	%۴۲/۹	%۵۷/۱	%۰	۷	دکترا	

جدول (۵): ارتباط بین سطوح درجه بندی آگاهی و نگرش

آگاهی	نگرش					کل
	ضعیف	متوسط	خوب	عالی		
ضعیف	تعداد	۱	۹	۵	۰	۱۵
	درصد	%۶/۷	%۶۰	%۳۳/۳	%۰/۰	%۱۰۰/۰
	تعداد	۲۲	۷۱	۶۲	۲	۱۵۷
	درصد	%۱۴	%۴۵/۲	%۳۹/۵	%۱/۳	%۱۰۰
	تعداد	۲۷	۸۰	۴۷	۴	۱۵۸
	درصد	%۱۷/۱	%۵۰/۶	%۲۹/۷	%۲/۵	%۱۰۰
متوسط	تعداد	۰	۵	۳	۰	۸
	درصد	%۰/۰	%۶۲/۵	%۳۷/۵	%۰/۰	%۱۰۰
	تعداد	۵۰	۱۶۵	۱۱۷	۶	۳۳۸
	درصد	%۱۴/۸	%۴۸/۸	%۳۸/۶	%۱/۸	%۱۰۰
خوب	تعداد	۲۷	۸۰	۴۷	۴	۱۵۸
	درصد	%۱۷/۱	%۵۰/۶	%۲۹/۷	%۲/۵	%۱۰۰
	تعداد	۰	۵	۳	۰	۸
عالی	درصد	%۰/۰	%۶۲/۵	%۳۷/۵	%۰/۰	%۱۰۰
	تعداد	۵۰	۱۶۵	۱۱۷	۶	۳۳۸
	درصد	%۱۴/۸	%۴۸/۸	%۳۸/۶	%۱/۸	%۱۰۰
کل	تعداد	۷۴	۲۰۶	۱۳۷	۲۷	۴۷۷
	درصد	%۱۵/۸	%۴۱/۶	%۳۴/۵	%۱/۸	%۱۰۰

که اکثر مصرف کنندگان هنگام خرید مواد غذایی به برچسب آن بویژه تاریخ تولید و انقضاء محصول توجه می کنند. همچنین ۴۱٪ دانشجویان معتقد بودند نوشیدن شیر خام خطر مسمومیت غذایی ندارد. در تحقیقی که در دانشگاه تایف صورت گرفت مشخص شد بیش از ۵۰٪ دانشجویان در مورد خوردن غذاهای خام که احتمال خطر مسمومیت غذایی دارند، کمبود آگاهی داشتند(۲۲). مطالعه انجام شده توسط لبیب شریف در زمینه آگاهی و نگرش دانشجویان در زمینه مسمومیت مواد غذایی نشان داد که دانشجویان دارای آگاهی(۷۴/۹۵) و نگرش(۶۷/۲۶) خوبی بودند(۲۳). همچنین در مطالعه ون بیش از ۹۰٪ افراد مورد بررسی آگاهی خوبی در زمینه مسمومیت مواد غذایی داشتند(۱۶). غذاهای خام پخته نشده و آلووه باعث تولید میکرووارکانیسم های مضر می شوند که وقتی به غذای سالم انتقال می یابد می تواند علت بیماریهای قابل انتقال از طریق غذا باشند(۲۴). نتایج مطالعه انجام شده توسط لیلیان^۴ و همکاران در زمینه بررسی آگاهی، نگرش و عملکرد فروشندگان مواد غذایی مدارس در مورد اینمی مواد غذایی نشان داد که افراد مورد مطالعه دارای آگاهی خوبی(۰/۹۸/۸) در مورد جداسازی غذاهای خام و پخته شده می باشند(۲۵). که با مطالعه حاضر همخوانی دارد. در مطالعه حاضر، ۳۴٪ دانشجویان دارای نگرش منفی نسبت به اینکه غذاهای خام را می توان در کنار غذاهای پخته شده قرارداد، بودند. در مطالعه حاضر ۸۷٪ دانشجویان معتقدند که شستن دستها با آب و صابون قبل از پختن غذا ضروری است. عمل شستن ضعیف دستها به طور حتم منجر به ابقاء پاتوژن های ویروسی و باکتریهای روی دستها می شود که از دست زدن به مواد خام به دست می آید(۲۶). که با مطالعه لیلیان و همکاران همخوانی دارد(۲۵). در مطالعه لیلیان ۹۷/۶٪ افراد مورد مطالعه با شستن دستها قبل کار با مواد غذایی جهت جلوگیری از آلووه شدن آن موافق بودند. نتایج مطالعه ای غزالی^۵ و همکاران نشان داد که ۷۰٪ کارکنان رستوران آگاهی کافی در مورد روش شستن صحیح دست ها جهت از بین بردن پاتوژن های ویروسی و باکتریایی را دارند(۲۷). همچنین در مطالعه حاضر ۱۶/۳٪ دانشجویان معتقد بودند شستشوی میوه و سبزیجات با آب به تنها یک کافی نیست و بیش از ۹۰٪ دانشجویان نیز دانستن بهداشت و اینمی را یک امر مهم میدانستند. مطالعه انجام شده توسط سوچت نشان داد که بسیاری از مردم قوانین اصلی بهداشت مواد غذایی را نمی دانند(۲۸). همچنین بررسی انجام شده در سال ۱۹۸۵-۱۹۸۶ نشان داد که پاسخ دهندها از اینکه

بحث و نتیجه گیری

با توجه به بررسی انجام شده می توان عنوان نمود که در خصوص تعیین نمره آگاهی و نگرش دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه نسبت به اصول اینمی و بهداشت مواد غذایی ارتباط معنی داری با هیچ یک از پارامترهای سن، سطح تحصیلات، جنس و دانشکده مشاهده نگردید. بین درجات آگاهی با جنس و دانشکده ارتباط معنی داری وجود داشته ولی ارتباط درجات آگاهی با گروه سنی و سطح تحصیلات از نظر آماری معنی دار نمی باشد. همچنین در خصوص درجات نگرش دانشجویان نسبت به بهداشت و اینمی مواد غذایی ارتباط معنی داری با هیچ یک از پارامترهای مورد بررسی مشاهده نشد.

نتایج نشان داد که دانشجویان در بعضی از فاکتورها دارای آگاهی بالا و در بعضی دیگر دارای آگاهی کم نسبت به بهداشت و اینمی مواد غذایی می باشند. به طور مثال، بیش از ۷۰٪ دانشجویان دارای آگاهی بالا در مورد روشهای فاسد شدن گوشت بودند. ۳۹/۹٪ آنان در مورد روشهای نگهداری شیر در یخچال آگاهی کمی داشتند. از طرفی ۴/۷٪ از دانشجویان نیز دارای نگرش کم نسبت به علایم فاسد شدن غذاهای کنسرو شده بودند. بیماریهای قابل انتقال از طریق غذا می توانند همیشه به عنوان یک تهدید بزرگ برای گروه های آسیب پذیر شامل جوانان باشند. در این مطالعه مشخص شد که ۴۹٪ دانشجویان دارای آگاهی خوب در زمینه بیماریهای قابل انتقال از طریق غذا بودند. در مطالعات انجام شده در جوانان با سطح آموزش دیبرستان در آمریکا و همچنین دانشجویان دانشگاه میسوری نشان داد که آنها دارای آگاهی قابل قبولی در زمینه بیماریهای قابل انتقال از طریق غذا بودند(۱۵). تنها ۳۴/۹٪ دانشجویان با مهمترین عامل ایجاد بیماری های با منشاً غذایی(باکتری ها) آشنا بودند که با مطالعه ون^۶ مطابقت دارد(۱۶). نتایج مطالعه حاضر نشان داد با افزایش سطح تحصیلات، آگاهی نمونه ها نسبت به بهداشت و اینمی مواد غذایی افزایش نمی یابد که با مطالعه شرفی فرد و همکاران هم خوانی ندارد(۱۷). در مطالعه حاضر ۶/۲۴٪ دانشجویان عنوان کردنده هنگام خرید یک ماده غذایی به برچسب آن نگاه می کنند. در مطالعه انجام شده در دانشگاه میسوری نیز بیش از ۹۰٪ دانشجویان هنگام خرید یک ماده غذایی به برچسب از ماده غذایی آن نگاه می کرند(۱۸). نتایج مطالعه میرقطبی و همکاران نشان داد که ۸۲/۸٪ مصرف کنندگان مورد بررسی هنگام خرید یک ماده غذایی، برچسب مواد غذایی را می خوانند(۱۹). همچنین هیانگ^۷(۲۰) و کیم^۸(۲۱) گزارش کردن

تشکر و قدردانی

نویسنده‌گان بر خود لازم می‌دانند مراتب تشکر و تقدیر خود را از ریاست دانشکده‌های بهداشت، پرستاری و مامایی، دندانپزشکی و پزشکی به جهت همکاری در اجرای این تحقیق ابراز نمایند.

غذاها در معرض خطر بالایی از مسمومیت غذایی می‌باشد آگاهی نداشتند(۲۹ و ۳۰).

نتایج مطالعه نشان داد که تفاوت قابل ملاحظه‌ای در آگاهی و نگرش نسبت به بهداشت و اینمی مواد غذایی در بین دانشجویان وجوددارد. همچنین نتایج نشان داد که بعضی از رشته‌های تحصیلی آگاهی کمی نسبت به بهداشت و اینمی مواد غذایی دارند بنابراین لازم است تمهیدات خاصی برای بالا بردن سطح آگاهی و نگرش دانشجویان انجام گیرد.

References:

- Masoudi H, Ruhollahi F. Food Hygiene. Published Army Command and General Staff College, 1th Edition. 2004; 98-65.
- Ansari Lari M, Soodbakhsh S, Lakzadeh L. knowledge Attitudes and practice of workers on food hygienic practices in meat processing plants in Fars, Iran. J of Food control. 2010;21(3): 260–263.
- Aryaeen N. Food hygiene in hospitals. Hospital Journal. 2006; 6 (2- 3): 62-67.
- Bean NH, Goulding JS, Daniels MT, Angulo FJ. Surveillance for foodborne disease outbreaks—United States, 1988–1992. Journal of Food Protection®. 1997;60(10):1265-86.
- Jacob C, Mathiasen L, Powell D. Designing effective messages for microbial food safety hazards. Food Control. 2010;21(1):1-6.
- Patil SR, Morales R, Cates S, Anderson D, Kendall D. An application of meta-analysis in food safety consumer research to evaluate consumer behaviors and practices. J Food Prot. 2004; 67(11):2587–2595.
- Altekruse SF, Swerdlow DL. The changing epidemiology of foodborne diseases. The American journal of the medical sciences. 1996;311(1):23-9.
- Kiby RM. Bartram J, Carr R. Water in food production and processing: Quantity and quality concerns. Food Control. 2003; 14: 283-299.
- Hajartabar M. Food poisoning in humans. Publications Department of Labour Protection and Health, 1th Edition. 2002:111-98.
- Nyi NN, Zain M, Moh D, Abdullah N. A study on reliability of questionnaire on Knowledge, Attitude and Practice (KAP) of food handlers towards food borne diseases and food safety. International Medical Journal. 2007;14(4):281-85.
- Walker E, Pritchard C, Forsythe S. Food handlers. Hygiene knowledge in small food businesses. Food Control. 2003;14(5):339-43.
- Tavakoli HR, Zeynali M, Mehrabi Tavana A. Scrutiny of Food-Borne Botulism Intoxication in Iran during 2003-2007 with the Food Hygiene View Point. Hakim Research Journal. 2009; 11(4):38-46.[Persian]
- Pirsahab M., Almasi A., Rezaee M. The Special Health Education Course Effects on Knowledge, Attitude and Practice of Preparation, Distribution and Sale Centers Food Staff in Kermanshah. J. Health & Environ. 2010; 3(3): 299-308.
- Zare H, Shojaiezadeh D. Evaluation of education efficacy on proper nutrition knowledge and iron deficiency anemia in Mehriz city [Master's thesis]. Tehran: Tehran University of medical sciences. 2001; 240. [Persian]
- Unklesbay N, Sneed J, Toma R. College students' attitudes, practices, and knowledge of food safety. J Food Prot. 1998; 61(9):1175–1180.
- Wen-Hwa K. Food Sanitation Knowledge, Attitude, and Behavior for the University Restaurants Employees. Food and Nutrition Sciences. 2011; 2: 744-750.
- Sharifirad GH, Haydarnia A, Dalimi A, Ghofranipour F. Impact of health education in reducing intestinal parasitic infections in the city of Ilam with using Precede model. Journal of Shaheed Sdoughi University of

- Medical Sciences. 2001; 9(4):75-80. [Persian]
18. Marietta AB, Welshimer KJ, LONG A. Knowledge, attitudes, and behaviors of college students regarding the 1990 Nutrition Labeling Education Act food labels. *Journal of the American Dietetic Association*. 1999;99(4):445-9.
19. Mirghotbi M, Pajan M, Amiri Z. Performance and attitude of consumers about food labels. *J of Payesh*. 2013; 4(5) : 510-505.
20. Hyang SK, Kyong AL. Consumer's awareness and utilization for food labels. *Journal of the Korean Scociety Food Science Nutrition*. 1999; 28:948-53.
21. Kim HS, Baik SJ, Lee KA. A study on perception and utilization of food-nutrition labeling by age in Busan residents. *Journal of the Korean Scociety Food Science Nutrition*. 2009; 38: 1801-10
22. Labib S, Talal A. Knowledge and attitudes towards food safety among Canadian dairy producers. *Prev Vet Med*. 2010; 94:65–76.
23. Labib Sharif. Knowledge, attitude and practice of Taif University students on food poisoning. *J of Food Control*. 2010;21(1): 55–60.
24. Hui YH, Sattar SA, Nip W-K. *Foodborne Disease Handbook: Volume 2: Viruses: Parasites: Pathogens, and HACCP*: CRC Press; 2000.
25. Soares LS, Almeida RC, Cerqueira ES, Carvalho JS, Nunes IL. Knowledge, attitudes and practices in food safety and the presence of coagulase-positive staphylococci on hands of food handlers in the schools of Camaçari, Brazil. *Food Control*. 2012;27(1):206-13.
26. Snelling AM, Kerr KG, Heritage J. The survival of *Listeria monocytogenes* on fingertips and factors affecting elimination of the organism by hand washing and disinfection. *J Food Prot*. 1991; 54(5):343–348.
27. Ghazali H, Othman M, Nashuki NM, Roslan NA. Food Hygiene Knowledge, Attitudes and Practices Among Food Handlers in Restaurant in Selayang Area. UMT 11th International Annual Symposium on Sustainability Science and Management. 2012; 611-615.
28. Sockett PN. The epidemiology and costs of diseases of public health significance in relation to meat and meat products. *Journal of Food Safety*. 1995; 15(2):91–112.
29. Raab CA, Woodburn M. Changing risk perceptions and food handling practices of Oregon household food preparers. *Int J Consume Stud*. 1997; 21(2):117–130.
30. Williamson DM, Gravani RB, Lawless HT. Correlating food safety knowledge with home food-preparation practices. *Food technology*. 1992; 46(5):94–100